

Bust, Casse, D. Christensen, S. Christensen, Dinesen, Gab, Goss, Hall, S. Holm, Holstein-Holsteinborg, Holstein-Ledreborg, Høgsbro, Jagd, N. P. Jensen, og Juul.

Føromanden (Krabbe): Vnðringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldes til førstkommande Fredag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af den paa Færøerne ved allerhøieste Resolution af 21de November 1741 paabudne Ræbбетold.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 43 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Væringen: Jeg skal tillade mig at anbefale § 1 i det foreliggende Lovforslag, som gaar ud paa at ophæve Ræbбетolden. Denne Afgift er af temmelig gammel Oprindelse. Den blev indført og bibeholdt i den Tid, da Skydevaaben vare meget sjældne paa Færøerne, og da Ravn og Krager, som viste sig at være meget stadelige for de nylammede Lam, tiltog i en foruroligende Grad, men nu er denne Afgift fuldstændig usædvanlig og utildig, da Skydevaaben nu ere meget almindelige, og Sagtlysten hos de unge Færingere er temmelig stor. Det har viist sig, at det for Tiden er langt vanskeliger at bestytte de nyttige og fredede Fugle mod Sægerens Efterstræbelser end at søge at udrydde de stadelige Fugle. Jeg er altsaa ganske enig i Ophævelsen af denne Afgift. Derimod kan jeg ikke ganske samstemme med den Vnðring, der er foretaget i det andet Thing, og som indeholdes i § 2, der gaar ud paa at bevare den opsamlende Kapital af denne Ræbбетold som en Fond for deraf at uddele Præmier for Ovelæggelse af stadelige Fugle paa Færøerne. For Tiden er det ganske sikkert usædvanligt at udsætte saadanne Præmier, og om det i en fjernere Fremtid skal vise sig nyttigt paa Grund af disse Fugles Formerelse at udsætte disse Præmier, antager jeg, at dertil vil medgaa et saa ubetydeligt Beløb, at det maa kunne afholdes af Amtreparationsfonden. Hvad der ligger meget nærmere, er den Brug, som Laagthinget og Regeringen have foreslaaet, at der skalde gjøres af denne Kapital, nemlig, at den skalde henlægges til Fonden for Forsyktedes Efterladte paa Færøerne; thi det ligger ganske vist for Dieblisset nær at komme denne Fond til Hjælp paa enhver mulig Maade, da der i de senere Aar er indtruffet der saa mange og saa store Sulkyffer, ved hvilke Forsørgere for talrige Familier ere omkomne, at Fonden aldeles ikke har været istand

til at opfylde de Krav, som ere bleve stillede til den, uden at søge Hjælp ved offentlige Opraab, og de Forsyktedes Efterladte vilde aldeles ikke have faaet nogen tilstrækkelig Hjælp, dersom ikke disse Opraab vare bleve mødte med saa stor Beredvillighed. Jeg skal derfor tillade mig ved 2den Behandling at søge Thingets Hjælp til at bringe Lovforslaget tilbage til den Stikelse, i hvilken det blev forelagt af den høitærede Minister. Skalde det imidlertid ikke lykkes mig at faa Thingets Samtykke dertil, anser jeg alligevel ikke Sagen for at være af saa stor Betydning, at jeg vil modsætte mig Lovforslaget af den Grund, men jeg vil dog udtale, at jeg langt foretrækker § 2, i det oprindelige Lovforslag for den § 2, der indeholdes i det fra det andet Thing indkomne Forslag.

Zauber: Maaste det maa være mig tilladt nu, da der er Spørgsmaal om Afgift paa Færøerne, tillige at bringe et andet Forhold, som finder Sted paa disse fjerne Der, under Omtale. Der er, som ældre Medlemmer af dette Thing bekendt, udkommet en Lov om Grindfangsten — jeg tror, det var i 1857 — og denne Lov har ved senere ministerielle Rundgjørelser fundet sin Udvikling og nærmere Bestemmelse; den seneste Beskjendtgjørelse er af 1872. Imidlertid giver dette Forhold, som det nu er ordnet, Anledning til meget alvorlige Klager. Maaste det maa være mig tilladt i saa Henseende at henvise til en længere Afhandling om Hvalfangsten paa Færøerne, som findes i „Nordist Tidsskrift for Fiskeri“ for 1875, af Sorenstriuer Høst. Det kan ikke ved denne Leilighed, hvor jo denne Sag ikke er under særlig Forhandling, falde mig ind at gaa i Enkeltheder med Sagen, men maaste jeg dog tør fremdrage et Par enkelte Punkter, som vise, hvor vigtigt det er, at Lovgivningsmagten fremdeles har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Efter den nævnte Fremstilling i „Nordist Tidsskrift for Fiskeri“ gaar der ganske overordentlige betydelige Afgifter af Grindfangst. Eksempelvis anføres det, at en „Grind“, det vil sige en Flok paa et Par Hundrede Hvaler, kan anslaaes til en Værdi af omtrent 75 Gylde, hvilket er en sjønsmæssig Værdiansættelse, der svarer til omtrent 13,500 Kr. men af disse 75 Gylde komme ikke mere end 43 Gylde og 5/2 Skind til virkelig Fordeling mellem Fangerne, og altsaa gaa 42 pCt. til Afgifter af forskjellig Art, inden Fangerne faae Noget. Det vil ses, at det er en ganske overordentlig høj Afgift, og da det er et meget stort Antal Fangere, der maa deltage deri — der kan være et Par Hundrede Baade og flere — bliver det efter Beregningen i den nævnte Fremstilling 1 Kr. 56 Ore pr Individ for 4—5 Dages Arbejde. Forsfatteren gjør nu opmærksom paa, at, uagtet Grindfangsten er Færingernes Lyst, hvilket for en Del bevirker, at